

bedterne til den Matrikel, som endnu er den gjældende, og den Betænkningstid, der hengif, og de Overvejelser, man gjorde, inden man indførte den, medtog ca. 40 Aar, og Matrikuleringen kostede omtrent 2,200,000 Kr. Jeg tror nu, at dersom vi nu skride til en ny Matrikulering, vilde vi vel kunne gjøre os Haab om at kunne reducere de 40 Aar meget betydeligt, men en Række af Aar vilde der i ethvert Tilfælde medgaa. Beføstningerne derimod ved den forrige Matrikulering, 2,200,000 Kr., vilde selvfølgelig blive at multiplicere omtrent i samme Forhold, som man kunde antage, at Lidsangivelserne vilde kunne reduceres. Jeg tror nok, at dette Tal mellem 6—7 Millioner ikke, naar man er færdig med Arbeidet, vil vise sig at have været for højt et Overflag.

Sold. Jeg skal tillade mig ganske kort at komme tilbage til Landbruget. Der har været anført to Ting, som skulde have den største Betydning og indeholdt den største Fare for Landbrugets Udvikling i Fremtiden. Det er den amerikanske Konkurrence og den tydske Toldblov, men det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har fundet en tredie Grund, som er endnu vægtigere end disse to, og det er den simple Omstændighed, at der for Tiden skal være for mange Sagførere i Landet. For ham staar det ikke saaledes, at en overdreven Konkurrence mellem Sagførere kan føre til visse Misligheder, men at en saadan vil medføre, at de mindre Landbrugere ganske forsvinde, eller at der i alt Fald ikke bliver meget tilbage af dem. Jeg tilstaar, at jeg meget nødig tager Ordet i denne Sag, men jeg vil dog med Hensyn til den stærke, og jeg tør nok sige, hensynsløse Bemærkning, det ærede Medlem gjorde (Ufbrydelse) — ja, noget hensynsløs mener jeg i alt Fald den er, set fra et Sagførers Standpunkt — gjøre opmærksom paa, at jeg vel undertiden har bemærket, at der her i Thinget er faldet nedsettende Domme om visse Klasser af Medborgere, men jeg har paa den anden Side dog tillige hørt, at man har gjort sig en vis Flid for, at det ikke skulde se ud, som om den nedsettende Dom skulde ramme Alle, men at man kun sigtede til de enkelte braadne Aar, der findes i Landet, og ikke vilde fælde en saa haard Dom, som sket er i dette Tilfælde. Det ærede Medlem har imidlertid ikke gjort det allerjærneste Forsøg paa at gjøre nogen Undtagelse i sin nedsettende Dom om Sagførers Standen. Han har ikke taget i Betænkning at bruge Udtryk som disse, at Landbrugere, for hvem det gaar nedad, og som komme i Kløerne paa en af disse Procuratorer, ere saaledes stillede, at der ikke bliver Meget tilbage, og han har betegnet den Virksomhed, der finder Sted fra Sagførernes Side, som en blodig Udsugning. Det forekommer mig, at man ikke kan bruge stærkere Udtryk. Hvis det var fuldstændig sandt, at det rammer alle Sagførere, saa

høier jeg mig for denne Udtalelse, saa vilde jeg foretrække snarest muligt at trække mig tilbage fra et Thing, der dømmer den Klasse Medborgere, hvortil jeg hører, saa strengt. Men det ærede Medlem tager feil, han gaar altfor vidt og har ikke havt den allerjærneste Grund til at gaa saa vidt. Det vilde have været mig kjært, om der fra en anden Side var kommet en Udtalelse om, at det ærede Medlem havde forløbet sig Noget. Naar jeg tager Ordet, er det kun efter Tilskyndelse ude fra, det kan selvfølgelig ikke være mig nogen Behagelighed at tage Ordet om dette Punkt. Det ærede Medlem maa vistnok have taget noget feil, naar han blev saa glad ved den Tilslutning, han fik, thi den gjaldt kun en enkelt Del af hans Udtalelser. Foraaavidt der er sagt, at der for Tiden er for mange Sagførere, tror jeg, at Alle ere enige deri, og vi have jo ogsaa fundet en fuldkommen Bekræftelse derpaa i den høitærede Ministers Foredrag, idet Ministeren strax fandt Anledning til at bebude Forelæggelse af et Lovforslag, der skulde tilsigte at bøde Noget paa de Ulemper, der have viist sig. Men naar det ærede Medlem paa Grund af den Tilslutning, han fik, gif meget videre i sine Udtalelser, saa tror jeg virkelig, han tager feil, og at han ikke bør undgaa den Kritik, som han i den Anledning fortjener. For at føre Sagen nærmere ind paa det, der foreligger paa Finansloven, hvad det ærede Medlem i en meget ringe Grad gjorde, idet han kun benyttede Situationen til at give sin Uvillie mod Sagførernes Lust, uden at det i nogen syndelig Grad stod i Forbindelse med Finansloven, maa jeg sige, at af de af den høitærede Minister anbefalede Midler tillægger jeg Oprettelsen af et Sagførerraad, ubrustet med en stor Myndighed, ikke ganske ringe Betydning. Jeg er overbevist om, at den blotte Tilværelse af et saadant Sagførerraad vil udøve en dæmpende Indflydelse paa den Tendens, som maa antages at være og ganske vist ogsaa er hos visse Sagførere til at gjøre flere Forretninger ud af det end høist nødvendigt, og beregne høie Salærer, og jeg vil derfor anbefale dette Middel. Men der er en anden Ting, som staar i langt nærmere Forbindelse med Finansloven, naar der er Tale om Sagførernes Stilling. De Herrer vide jo, at de fleste af dem have været med til at skabe Sagførerne og den mest radikale Fremgangsmaade at masakrere dem kan ikke bruges allerede af den Grund, at paa den Maade kan man ikke behandle sine egne Børn. Den væsentligste Grund til Ulemperne maa være, at der, som den høitærede Justitsminister ogsaa udtalte, er blevet for mange Sagførere i Forhold til Forretningerne; men saa er det meget ubeløbet, at det er saaledes, at de Forretninger, som bedst betale sig, ere lagte som en Slags privilegeret Næring i Andres Hænder. De Herrer ville jo erindre, at der paa de allerfleste Retsbetjentkontorer drives Forretninger i et ganske